

Οι δηλώσεις Φίλη και Αναγνωστοπούλου θα ήταν αστείες, αν η κατάσταση στην εκπαίδευση δεν ήταν τόσο τραγική...

Φυσικά θα ακουγόταν σαν ανέκδοτο η δήλωση του κ. Φίλη ότι η σχολική χρονιά άρχισε «χωρίς προβλήματα για τους μαθητές» αν η κατάσταση δεν ήταν τόσο τραγική με τα χιλιάδες κενά να εξακολουθούν να υπάρχουν στα σχολεία όλης της χώρας, και με τις προσλήψεις που προβλέπονται για αναπληρωτές να μην φτάνουν στοιχειωδώς να τα καλύψουν. Ταυτόχρονα, οι δηλώσεις του νέου υπουργού δίνουν και το στίγμα για τη συνολικότερη πολιτική στόχευση στην εκπαίδευση: «ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συγκλίσεις», «εθνική και κοινωνική προτεραιότητα», «εθνικός κοινωνικός διάλογος», «εθνική αναγέννηση» – φράσεις που με την ίδια άνεση χρησιμοποιούσαν ο Αρβανιτόπουλος και η Διαμαντοπούλου όταν εφάρμοζαν τις πιο σκληρές αντεκπαιδευτικές πολιτικές. Στην εκπαίδευση έχουμε πικρή πείρα: η με τόση έμφαση επίκληση του «εθνικού» και οι «κοινωνικοί διάλογοι» μόνο δεινά μπορούν να φέρουν. Όσο για τις πολιτικές συγκλίσεις, το πρώτο δείγμα γραφής το έδωσε η κ. Αναγνωστοπούλου, που πριν ακόμα αναλάβει το πόστο της μιλούσε σε πρωινή τηλεοπτική εκπομπή με τον πρύτανη των ΜΑΤ και της ΝΔ κ. Φορτσάκη, σε κλίμα πλήρους συναίνεσης και συνεργασίας, υπερθεματίζοντας της πολιτικές της ΕΕ και την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση.

Ενδεικτική επίσης είναι η αναφορά του υπουργού Παιδείας για τον τρόπο που θα αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα της φτώχειας και της ασιτίας που αντιμετωπίζουμε στα σχολεία: «πρωτοβουλίες της Εκκλησίας(!), της αυτοδιοίκησης και των κοινωνικών φορέων θα βοηθήσουν να μην εξαπλωθούν στη σχολική αίθουσα δραματικά φαινόμενα». Ο κ. Φίλης γνωρίζει πολύ καλά ότι το μνημόνιο που ψήφισε και αυτός στις 14 Αυγούστου θα εντείνει τη φτώχεια στο μαθητικό πληθυσμό. Ας είναι καλά όμως τα συσσίτια, οι ΜΚΟ και οι «φιλόανθρωποι» ιδιώτες...

Όσο για τους εκπαιδευτικούς η απαξίωση του ρόλου τους σύμφωνα με τον κ. Φίλη δεν περνά μέσα από τις μνημονιακές πολιτικές που τους έχουν διαλύσει οικονομικά και εργασιακά, αλλά από το «γενικότερο κλίμα της κρίσης αξιών», στρώνοντας το έδαφος για την αξιολόγησή τους. Η κ. Αναγνωστοπούλου δηλώνει ότι αν τα σχολεία «δεν αλώθηκαν από τη Χρυσή Αυγή αυτό οφείλεται στους εκπαιδευτικούς», κουβέντα όμως για τις πραγματικές

αιτίες που γεννούν την εξάπλωση του φασισμού, ιδιαίτερα στη νέα γενιά.

Μεταρρυθμίσεις στην παιδεία προαναγγέλει το Υπουργείο Παιδείας. Μόνο που αυτή τη φορά είναι ήδη αποφασισμένες και καταγεγραμμένες στο τρίτο μνημόνιο: περικοπές στις δαπάνες, σχολεία χωρίς υποστηρικτές δομές, μειώσεις μισθών, αξιολόγηση, μαθητεία – απλήρωτη δουλεία στην τεχνική εκπαίδευση.

Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: επειδή για μας η παιδεία είναι υπόθεση ταξική, το κίνημα των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων θα συνεχίσει τη μάχη για δημόσια δωρεάν παιδεία, για σχολείο που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στα δικαιώματα μαθητών, γονιών, εκπαιδευτικών.

